

3. fejezet: Jézus, az egyetlen megmentő és megváltó

Ki nekem Jézus?

Lukács evangéliumában olvassuk, amikor a pásztorok nyájukat legeltették, megjelent nekik egy angyal: „...az angyal így szólt hozzájuk: *„Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. ¹¹Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában.”* (Lk 2,10-11) Ez az üzenet vajon csak az akkori pásztoroknak szólt? Épp azt olvassuk: *Íme, nagy örömet adok tudtul nektek, és az lesz majd az egész népnek. Jézus azért jött a világra, hogy az egész emberiséget megmentse. És Ő minden ember megmentője és egyetlen megváltója. Ez az örömhír az egész világnak szól, nemcsak a keresztényeknek.*

Amikor egyszer ismét Frankfurtba tartottam egy lelkinapra, megkérdeztem Jézust, miről beszéljek. Azt az egyértelmű választ kaptam, hogy Ő ezt csak később, a helyszínen fogja megmutatni. A lelkinapra nagyjából 300 ember jött el. Mint mindig, most is fölvettem az elején a kérdést, ki az, aki először vesz ilyenén részt. Körülbelül 22 személy jelentkezett. Egy elegáns asszony fölállt, és azt mondta, ő protestáns, és hozzáfűzte: „De hiszen minden ember ugyanabban az Istenben hisz.” Ebben a pillanatban világos volt, melyik témáról kell beszélnem: Jézus Krisztus, az egyetlen megmentő és megváltó. Miután körülbelül másfél órát beszéltem erről a témáról, átmentünk a Legszentebbhez imádkozni.

Ehhez a szentségtartót¹ az oltárra állítottam.

¹ A szentségtartó egy kis tartó, amiben egy felszentelt ostyát őriznek. Egy áldoztató veheti ki a tabernákulumból és teheti az oltárra. Csak papoknak szabad azonban a felszentelt ostyát a szentségtartóból kivenni és egy szentségtartóba tenni.

Aztán letérdeltem a Legszentebb elé, és hangosan imádkoztam a mikrofonba: „Jézus, Te köztünk vagy. Te vagy az igaz Isten.” Mintha ennek a kijelentésnek a megerősítésére tenné, Jézus küldött egy jelet. Alig mondtam ki a mondatot, néhány személy elkezdett hangosan ordítani, forogtak a földön, és csapkodtak a kezükkel. Hangosan kiáltottam a mikrofonba: „Igen, Jézus, Te vagy az igaz Isten. Ha eljössz, az idegen isteneknek el kell tűnniük.” Rögtön rákezdtem a dicsőítésre, és a többi résztvevő bekapcsolódott. A segítőim gondoskodtak a rángatózó emberekről, és megnyugtatták őket. Én magam meg sem tudtam szólalni ettől az jelenségtől.

Az szentségimádás után minden egyes személlyel beszéltem, aki ezeket a feltűnő reakciókat mutatta. Az már világos volt, hogy ők mind idegen istenekben hittek, vagy más hitre tértek, bár meg voltak keresztelve. Egy asszony különösen sokáig feküdt rángatózva a földön. Fagyöngyököt hordott a nyakán és a csuklóján, és elmagyarázta nekem: „Ezek buddhista szerzetesek láncai; én buddhista lettem.” Felhívtam a figyelmét a következőre: „Keresztényként a keresztelődés megkapta Jézus eltüntethetetlen pecsétjét, amit soha nem fog elveszíteni. Mert ő már Jézus tulajdona, akit Ő értékes vére által szerzett meg a kereszten. Ezért ilyen különösen heves most a gonosz hatalmak harca, miután ő szabad akaratából átengedte magát a hamis isteneknek.

Az az ember, aki más vallásban nevelkedett, és nem keresztelték meg, nem éli meg úgy ezt a meghasonlottságot, mint ahogy az most nála érezhető lett. Jézus kijelentésére kellett gondolnom: *„Én vagyok a világ világossága. Aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”* (Jn 8,12)

Előle tűnnie kell a sötétségnek. Miután hosszabban beszélgettem az asszonnyal, azt mondta, vissza fog térni a hitéhez.

Máté evangéliumában olvassuk, hogy szól az angyal Józsefnek: *„Fiút szül, akit Jézusnak nevez el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.”* (Mt 1,21). Innen tudjuk, hogy Jézus a világ

megváltója. Már Jézus születése előtt 700 évvel szól Isten Izajás prófétán keresztül: „*Íme, a szűz fogan, fiút szül, és Immánuelnek nevezi el.*” (Iz 7,14) Ez tehát nekünk is azt jelenti, hogy ez az Isten mindig velünk van.

Később Jézus maga erősíti meg ezt a kijelentést Máté evangéliumában: „*S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.*” (Mt 28,20). Jézus velünk van, akár érezzük, akár nem. Ő ma is köztünk él, ahogy ezt nekünk megígérte. Jeleket küld, hogy működik közöttünk. Ezt mindenki megtapasztalhatja, aki hisz Isten szavában, és aszerint él. Egy egykor művészt kapott asszony írta nekem:

„2004 júniusában egy lelki nap során meggyógyult az egyik lányom a bulímiájából, amiben öt évig szenvedett. Az egész család nagyon örült ennek, és néhány héttel később ismét elmentünk egy lelkinapra, hogy szívből köszönetet mondjunk ezért Istennek. A dicsőítés után, ami nekem új, de mégis annyira szép volt, Margaréta nővér megtartotta az előadását. Aztán imádkozott, és egy idő múlva azt mondta: 'Jézus azt szeretné, ha ma a vesebetegéért imádkoznánk; aki vesebeteg, az bátran jelentkezzen és jöjjön előre.' Tíz évig volt művészem, és utána új vesét kaptam. Ez öt éve történt. Az átültetés óta viszont erősen fájtak a csontjaim, és szívproblémáim voltak. Mégsem akartam Margaréta nővér felhívására reagálni, mert a lányom gyógyulása már így is ajándék volt a számomra, és azt gondoltam: most inkább másoknak kell lehetőséget kapniuk. De nem jelentkezett túl sok ember; és akkor a három lányom hozzám fordult, és azt kérdezték: 'Mama, miért nem mész előre? Te is vesebeteg vagy!' Ezt én Isten felhívásaként értelmeztem: tudtam, hogy Isten meg akar ajándékozni kegyelmével; nekem csak el kell fogadnom, és szívből hinni benne. Tehát előrementem, elmeséltem Margaréta nővérnek és segítőjének, Sunnynak a történetem. Ők és a többi résztvevő hangosan imádkoztak értem. Eközben egészen átengedtem magam Isten szeretetének, és mindig Jézus nevét kiáltottam. Az ima után azt mondta nekem Margaréta nővér: 'Jézus egész mélyen megérintette.'. Éreztem, hogy az egész testem ég. Ez Isten szeretetének tüze volt! A Szentlélek tüze! A boldogságtól sírnom kellett, és egész testemben reszkettem.

Csak később a nap folyamán hagyott alább fokozatosan ez a tűz. A rózsafüzér alatt vettem hirtelen észre, hogy nincs több fájdalmam. Meg akartam mozdítani a lábaim, és a kezemmel akartam segíteni, ahogy hozzászoktam, amíg fájdalmaim voltak – de a fájdalmak eltűntek! El tudják képzelni, milyen boldog voltam? Táncolni lett volna kedvem és minden embert átölelni! Azóta nincsenek fájdalmaim, és nem kellett a mai napig szívspeciáltaához sem mennem. Egészséges a szívem! Alleluja! Jézus meggyógyított. Szeret engem és én szeretem őt. Ő minden embert szeret. Mi mind az Ő gyermekei vagyunk. Köszönöm, Jézus! Dicsérjétek az Urat!”

Eddig a tanúságtétel.

Jeremiás könyvében áll: „*Nem olyan-e szavam, mint a tűz? - mondja az Úr -, és mint a sziklát szétzúzító pöröly?*” (Jer 23,29)

Gyakran tapasztalhatjuk, hogy ami rossz, legyen az betegség vagy negatív gondolatok, azt Isten szava valóban elégeti. Mindketten, anya és lánya erősen hittek Jézusban és az Ő jelenlétében; a nevén szólították és teljesen megbíztak Benne, hogy meg tudja őket gyógyítani, ha akarja.

Jézus maga mondta a samáriai asszonynak: „*Én vagyok...*”. Ezzel akként nyilatkoztatja ki magát, aki Izajás prófétához szól: „*És rajtam kívül nincsen más; igazságos Isten és Szabadító nincsen rajtam kívül.*” (Iz 45,21)

János evangéliumában olvassuk (Jn 4,25.26): „*Az asszony azt felelte rá: "Tudom, hogy eljön a Messiás, azaz a Fölkent, s amikor eljön, mindent tudunkra ad."* ²⁶ *Jézus erre kijelentette: "Én vagyok az, aki veled beszélek."*

Látjuk, hogy Jézus maga mondja nekünk, hogy Ő a megmentő.

Az Apostolok Cselekedeteiben olvassuk (ApCsel 4,11): „*Ő az a kő, amelyet ti, az építők elvetettetek, mégis szegletkővé lett*”. (ApCsel 4,12): „*Nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnének.*”

Jézus nevén kívül nincs más mentség. És egyedül Jézus adta az életét a világ bűnéért, és mentett így meg minket.

Az egyetlen megmentő és megváltó Jézus Krisztus. Az ég alatt nincs senki, aki megmenthetné a világot. A modern emberek mindenhol keresik a gyógyulást, csak Jézus Krisztusnál nem; nem olvassák a Bibliát és ezért azt sem tudják, ki az igaz Isten. Így nincs vagy téves elképzelésük van Istenről.

János evangéliumában olvassuk (Jn 3,17): „*Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak.*” Tehát Jézus azért jött a világra, hogy minden embert megmentsen.

A zsidókhöz írt levélben olvassuk (Zsid 7,25): „*Ezért mindörökre üdvözítheti is azokat, akik általa járulnak az Isten elé, hiszen örökké él, hogy közbenjárjon értünk.*”

A rómaiakhoz írt levélben olvassuk (Róm 10,9): „*Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta a halálból, üdvözülsz.*” Ez azt jelenti, nem csak a szánkkal kell hirdetnünk, hanem a szívünkben hinnünk, hogy Jézust Isten föltámasztotta, és hogy Ő köztünk él.

A családukban anyánk nekünk gyerekeknek mindig újra elmondta, hogy minden esetben segítségül hívhatjuk Jézus nevét, különösen, ha problémáink vannak, mert hisz Ő mindig velünk él. Ez kiskorunktól a szívünkbe vésődött. Ezt a tanácsot ma is komolyan veszem, és szoktam élni vele; így sok hitélményt is szerzek.

A hetvenes években mint ápolónő dolgoztam, és éjszakánként is hívtak beteghez. Egyszer föl hívtak az egyik páciensem, mert rosszul lett. Amikor felé tartottam, egyszerre három hosszú hajú és szakállas férfi állt az autóm előtt, és nem tudtam tovább hajtani. Rögtön észrevettem, hogy drogosok. Egész hangosan „Jézust” kiáltottam. Egyszerre az egyik végigmért és azt mondta: „Ez csak egy apáca, hagyjuk futni.” Biztos vagyok benne, hogy Jézus hallotta a kiáltásomat, és rögtön ott termett. Így megmenekültem a kifosztástól. Látják, milyen hatalmas ereje van a Neve segítségül hívásának. Sok évvel később egyszer egy papnál jártam, aki megkapta a megismerés adományát. Anélkül, hogy tudott volna erről a történetről, leírta nekem ezt az esetet, és megerősítette, hogy Jézus abban a pillanatban, amikor hívtam, mint a villám, ott termett.

A sok tapasztalat közül még egyet szeretnék elmesélni. Ez egy olyan eset, ami egy idősök otthonában esett meg velem. Egy éjjel meg akartam nézni egy súlyos beteget, és lifttel mentem föl hozzá. Egyszerre megállt a lift két emelet között, és kialudt a villany. Nagyon megijedtem, és hangosan és nagy hittel „Jézust” kiáltottam. Mindenki más aludt a házban, és nem hallhattak. Egyszerre megindult a lift, és kinyílt az ajtó. Hála Istennek ki tudtam jönni a liftből. Legyen bátorsága! Ha szükségben van, hívja Jézust! Önnek ugyanúgy fog válaszolni, mint nekem!

A filippiekhez írt levélben olvassuk (Fil 2,9): „*Ezért Isten felmagasztalta, és olyan nevet adott neki, amely fölötte van minden névnek, hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, s minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr.*”

Sajnos sok olyan ember van, aki azt mondja, nincs szükségem Jézusra; van egy Istenem, az nekem elég. Aki nem kapta meg a Szentlelket, az nem tudja Jézus nevét hittel és bizalommal kimondani.

János első levelében olvassuk (1Jn 4,2-3): *Az Istentől származó lelket erről ismeritek fel: minden lélek, amely megvallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van. ³S minden lélek, amely nem vallja meg Jézust, nem az Istentől való, hanem az antikrisztusé, akiről hallottátok, hogy eljön, és most már a világban is van.*

Egyszer a nővérem Mainzba hívott az egyetemi klinikára. A kolléganőjének, egy fiatalasszonynak, aki maga is ápolónő volt, szklerózis multiplexe volt, és emiatt lebénult. Amikor megérkeztem hozzá, óvatosan megkérdeztem, hogy hisz-e Jézusban, és hogy Ő meg tudja gyógyítani. Erre rám kiáltott, hogy van egy Istene, az elég neki, menjek el. Én aztán ismét megkérdeztem: „Tudja hívni a „Jézus” nevet?” Erre még agresszívabb lett. Az édesanyja, aki ott állt mellette, sokat sírt. Kint megmondta nekem, Szlovéniából származik, egy katolikus családból. De mióta a lánya Németországba került, a buddhista hitttel került kapcsolatba. Eleinte több jogatanfolyamot végzett Frankfurtban, majd kétszer járt Indiában buddhista kolostorokban. Azóta nem tud Jézushoz imádkozni, magyarázta el nekem az édesanyja. Ha szeretné, sem lenne abban a helyzetben, hogy elmondja a Miatyánkot. Nem jönne többet a szájára. És most olyan beteg, hogy nem birkózik meg vele. Jézus nevét egyáltalán nem tudja többet hívni. Ez azért történt, mint azt már olvastuk, mert olyan lélek volt benne, aki nem vallotta Jézust.

Sajnos romlott az állapota, és megint kórházba került. A nővérem megkért, hogy megint jöjjenek el hozzá, és imádkozzék érte. Azt mondtam, adja meg a telefonszámát, mert inkább föl hívom, mielőtt ismét kidob. Így föl hívtam, és rögtön megkérdeztem: „Matthäa, hiszel Jézus Krisztusban?”, és egész hangosan azt hallottam: „Igen, hiszek Jézus Krisztusban!”

Istennek hála sokan imádkoztak érte, és végül meggyógyult. Később, a tanúságtételben mondta el: „Egy nap elmeséltem a szobatársamnak a kórházban, hogy van egy indiai nővér, aki a betegekért imádkozik. Nálam is volt, és mint mindig, megkérdezte: 'Hiszel Jézus Krisztusban?' Erre mindketten elneveltük magunkat és kigúnyoltuk. Ebben a pillanatban hívtak, és Margaréta nővér azt kérdezte: Matthäa, hiszel Jézus Krisztusban? Megijedtem, és hangosan belekiabáltam a telefonba: 'Igen, hiszek Jézus Krisztusban!', és megértettem, hogy Jézus mindent tud, azt is, hogy gúnyolódtam.”

Ma, miután a Szentlélek egészen újonnan eltöltötte, megint tudja Jézus nevét hívni; hisz így olvassuk az első korintusiaknak írt levélben (1Kor 12,3): *Ezért értésetekre adom, hogy aki Isten Lelke által szól, az egy sem mondja: "Átkozott legyen Jézus."* Ahogy azt Matthäánál éreztük, hogy idegen istenekben hitt, és nem tudta a 'Jézus' nevet hívni.

És azt olvassuk később: *„De azt sem mondhatja senki: "Jézus az Úr", csak a Szentlélek által.”* A Szentlélek nélkül nem tudjuk Jézust hívni és Benne hinni sem. Ezt egészen érthetően mondja az Írás.

János evangéliumában olvassuk (Jn 4,42): *„valóban ő a világ Üdvözítője.”*

Csak Ő általa tudunk megmenekülni.

Így Matthäát Jézus nemcsak megmentette, hanem testileg meg is gyógyította. Dolgozik, és szabad idejét Jézus Krisztusnak áldozza, és tanúságot tesz mások előtt. Sajnos nagyon sok ember idegen isteneknél keres gyógyulást. Ma Matthäa nagyon aktív Szlovéniában, és lelki gyakorlatokat készít nekem ott elő. 2006-ban több, mint 2000 ember jött el egy lelkinapra. Itt látjuk, hogy tud Jézus általa működni!

Mindig nagyon fontos, hogy Jézust ne csak megtapasztaljuk az életünkben, hanem erről tovább is adjuk a tapasztalatunkat. Az is fontos, hogy az első helyet adjuk az életünkben Jézus Krisztusnak. Csak egyetlen személy van, aki meghalt a kereszten az emberiségért, és az Jézus.

Ki nekünk Jézus Krisztus? Nézzünk meg egy-két Bibliai részletet, melyekben az Úr magáról beszél, és elmondja nekünk, ki Ő.

Jézus Isten. János első levelében olvassuk (1Jn 5,20): „*Ő az igaz Isten és az örök élet.*” János evangéliumában ez így áll (Jn 1,17.18): „*a kegyelem és az igazság azonban Jézus Krisztus által lett osztályrészünk. Istent nem látta soha senki, az Egyszülött Fiú nyilatkoztatta ki, aki az Atya ölében van.*” János evangéliumában olvassuk, hogyan imádkozott Jézus a tanítványaiért, ott ez áll (Jn 17,11): „*Szent Atyám, tartsd meg őket a nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi.*” Jézus arra kéri atyját, az Istent, hogy tegye eggyé a tanítványait, ahogy Ő és az Atya egyek. Jézus maga mondja (Jn 10,30): „*S én és az Atya egy vagyunk.*” (Fil 2,6): „*Ő Isten formájában volt, és az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez föltétlenül ragaszkodnia kell.*”

Most olvassuk János evangéliumában (Jn 14,7): „*Ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek, de mostantól fogva ismeritek és látjátok.*”⁸ Erre Fülöp kérte: „*Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, s az elég lesz nekünk.*”⁹ „*Már oly régóta veletek vagyok - felelte Jézus -, és nem ismersz, Fülöp? Aki engem látott, az Atyát is látta. Hogy mondhatod hát: Mutasd meg nekünk az Atyát?*”¹⁰ „*Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok s az Atya bennem?*” János evangéliumában olvassuk (Jn 10,9): „*Én vagyok a kapu. Aki rajtam keresztül megy be, üdvözüül.*” Jézus nélkül nem tudunk az Atyához jutni. Az egyetlen 'kapu' Jézus.

János evangéliumában azt mondja Jézus a tanítványoknak (Jn 8,12): „*Én vagyok a világ világossága. Aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.*” Jézus nélkül sötétségben élünk.

Jézus János evangéliumában azt mondja (Jn 10,11): „*Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja juhaiért.*” Csak pásztorunk hangjára kell hallgatnunk, nem hamis pásztorokat követnünk, akkor nem veszünk el.

Jézus később azt mondja (Jn 14,6): „*Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet - válaszolta Jézus. - Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.*” Fontos, hogy Vele járjuk az utat, a nyomában fussunk, az Ő irányát kövessük. És Ő maga az igazság és az élet: ha nem vele élünk, belsőleg halottak vagyunk. A Jézusba vetett hit nélkül nem tudunk megmenekülni.

Később János evangéliumában mondja Jézus (Jn 11,25): „*Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.*”²⁶ „*Az, aki úgy él, hogy hisz bennem, nem hal meg örökre.*”

Látjuk, Jézusnak fontos, hogy megmondja nekünk, mi az élet; Ő mondja nekünk, hogy Ő maga az élet.

János evangéliumában mondja Jézus a hallgatóinak (Jn 6,35): „*Én vagyok az élet kenyere - felelte Jézus. - Aki hozzám jön, többé nem éhez, s aki bennem hisz, nem szomjazik soha.*” Jézus maga a kenyér, Ő magát adja eledelül.

Jánosnál mondja (Jn 15,5): „*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek.*” Mindig, mikor ezt a részt olvasom, a hobbimra gondolok, a kertészkedésre. Sokszor gondolok arra kertészkedés közben, mikor egy ágat levágok, hogy ez az ág már nem élhet sokáig, a növénytől elszakítva. Ha én magam Jézustól elszakítva élek, valami elhal bennem. Jézus azt is egész érthetően mondja, hogy az ember nélküle semmit nem tud véghezvinni. Jánosnál olvassuk (Jn 15, 1 és 2): „*Én vagyok az igazi szőlőtő, s Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely nem hoz gyümölcsöt, lemetsz rólam, azt pedig, amely terem, megtisztítja, hogy még többet teremjen.*” Jézus maga mondja, hogy Ő a szőlőtő, és hogy az Atya szőlőművesként lemetsz róla minden vesszőt, ami terméketlen marad, és megtisztítja mindegyiket, amelyik gyümölcsöt hoz. Gyakran voltam beteg, főleg szerzetesi életem elején. Amikor harminc éves voltam, egyszer olyan beteg voltam, hogy azt mondtam a papnak, valószínűleg ez az utolsó gyónásom. De a pap megvigasztalt: „Nem, gyermekem, még nem halsz meg. Jézusnak szüksége van rád.” Ha

ma visszagondolok, tudom, hogy abban az időben megtisztultam. Ugyanakkor meg is erősödtem. Akkoriban tanultam meg intenzívebben imádkozni; az Istenkapcsolatom bensőségesebb és mélyebb lett. Ezért mondok ma köszönetet Istennek ezért a tapasztalatért.

Az Úr azt mondja a Jelenések könyvében (Jel 1,8): *"Én vagyok az alfa és az ómega (a kezdet és a vég)" - mondja az Úr, az Isten, aki van, aki volt és aki eljő, a Mindenható.* Jézus maga mondja, hogy Ő a kezdet és a vég. Pál apostol mondja a zsidóknak írt levélben (Zsid 13,8): *„Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.”* Jézus ma köztünk él. 2006 júliusában Novoszibirszkben voltam Szibériában. Röviddel a gyógyító imádság előtt megfigyeltem egy anyát, aki gyermekével az első sorban ült. Azt akarta, hogy imádkozzam a gyermekéért. A gyermek körülbelül négy éves volt. A kézrátételkor rögtön megpihent a Szentlélekben, ez azt jelenti, hogy ott feküdt, mintha aludna. Az anya megijedt, mert ezt a jelenséget még nem ismerte. Megálltam az anyánál és a gyermeknél. Egyszerre felébredt a gyermek, és hangosan azt mondta az anyjának: *Láttam Jézust!* Az anya rögtön megkérdezte: *„Honnan tudod, hogy Jézus volt?”* A kislány a tenyerére mutatott, és azt mondta: *„A kezén láttam a sebet!”* Ezen a tanúságtételen keresztül ott sok ember tért meg. Sajnos még mindig sok keresztény van, aki nem hisz Isten szavának, és nem veszi komolyan, hanem azt állítja, nincs Isten!

Jézus azt mondja Máté evangéliumában (Mt 11,28): *„Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok - én megkönnyítlek titeket.”*

Ő MINDEN TERHÜNKET EL AKARJA VENNI
ÉS MEG AKAR VIGASZTALNI.

Ő mindig vár ránk. Máténál olvassuk (Mt 8,17): *"Magára vállalta bajainkat és hordozta betegségeinket."* Nem csak hordozta a betegségeinket; Ő ma is kész, hogy meggyógyítson minket. Máténál később ez áll (Mt 9,12): *"Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek."*

Gyakran olvassuk a Szentírásban, hogyan gyógyított Jézus betegeket. Minden gyógyításnál megkérdezte Jézus, hisznek-e. Például a vak Bartimeusnak mondja Jézus: *"Menj, a hited meggyógyított." Nyomban visszakapta látását, és követte az úton.* (Mk 10,52).

Egy másik helyen azt mondja Jézus: *"Bizony mondom nektek, Izraelben nem találtam ekkora hitet."* (Mt 8,10)

Jézus megbocsátja a bűneinket. Mivel a tömeg olyan nagy volt, egy bénát a tetőn keresztül eresztettek le hozzá. És ott olvassuk Lukácsnál (Lk 5,20): *„Hitiük láttán így szólt: "Ember, bűneid bocsánatot nyertek."*

Jézus azt mondja Márknál (Mk 2,17): *„Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket."* Látjuk, Jézus meg akar szabadítani a bűneinktől.

Jézus maga a béke.

És Jézus örömet ad nekünk.

Lukácsnál olvassuk (Lk 4,18): *"Az Úr lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek. Elküldött, hogy hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat"*

El akarok most mondani még egy tapasztalatot. Egy kommunista indiai, John, aki nem hitt JÉZUSBAN, a feleségét is távol akarta tartani a hittől. Megpróbált mindent szétzúzni. Bűnöző hajlamú is volt, ezért néhányszor már volt börtönben. A felesége nagyon hívő volt, és mindig imádkozott a férjéért. Mivel szívesen olvasta a Bibliát, a férje azt is elégette. Egyik éjjel kigyulladt a faluban a rendőrkapitányság. Rögtön John gyanúsították, bár ez alkalommal semmi köze nem volt a tethöz. Bevitték a börtönbe. A sovány ember rengeteg ütést kapott, hogy bevallja, ő volt. Este meglátogatta a rendőrfőnök, és megmondta neki: kora reggel addig fogják kínozni, míg nem vall. Akkoriban egy bizonyos kínzási módszert űztek: a bűnözőt egy keskeny padra fektették, és két erős férfi addig nyújtóztatta a testét fahusángokkal, míg nem

vallott. John egész éjjel nem tudott aludni. Másnap reggel megjött a két férfi, elvitték kínozni, és ráfektették a padra. Előkészületként betömtek a száját, hogy senki ne hallja a kiáltását. Ebben a pillanatban feleségére, Maryre gondolt. Emlékezett, hogy imádkozott mindig Jézushoz. Ekkor jött rá, hogy csak Jézus tudja megmenteni. Kétségbeesésében teljes erejéből Jézust kiáltott. Tulajdonképpen Jézuson kívül senki sem hallhatta.

És Ő válaszolt neki: egyszerre megérkezett a rendőrfőnök, és azt mondta, halasszák el a büntetést másnapra, neki sürgősen el kell mennie. Hála Istennek éjjel aztán megtalálták a valódi bűnöst. És így John örökre megszabadult, szabad Jézus számára, és azóta tesz róla tanúságot. Most nagyon jó prédikátor, 1997-ben is járt Németországban egy csoporttal, és fordíthattam a tanúságtételét. Megrendítő volt. Senki sem hallhatta a kiáltását, és az mégis felhatolt az egekig. Jézus válaszolt neki. Bebizonyította, ahogy már Lukácsnál olvastuk (Lk 4,18): *"Azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek. Elküldött, hogy hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat"*

Hogy tudok mindig Jézussal élni?

Jézus azt mondja (Jn 15,6): *„Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, ha elszárad. Összeszedik, tűzre vetik és elég.”*

Mindig Jézussal akarunk lenni. Nem akarunk tőle elszakítva élni. Mert azt olvassuk, hogy Ő akar hozzánk jönni (Jel 3,20): *„Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem.”* Jézus hozzánk akar jönni. Fontos, hogy kinyissuk neki a szívünket, és legyen szabad helyünk az Ő számára. Életünk minden pillanatában. Szabadságon is. Naponta akarunk Jézussal étkezni.

Az életünkben az első helyet JÉZUS KRISZTUSNAK kell adnunk. A rómaiak írt levélben olvassuk (Róm 10,17): *„A hit tehát hallásból fakad, a hallás pedig Krisztus tanításából.”*

Ha Isten szavát olvassuk és hallgatjuk, meg tudjuk ismerni Jézus Krisztust, és elmélyíthetjük a Benne való hitünket. A hit által tudjuk elfogadni, hogy Jézus a megmentő és a megváltó.

Az Apostolok Cselekedeteiben olvassuk (ApCsel 16,30.31): *„Az űr világot kért, berohant, és remegve Pál és Szilás elé borult, aztán kivezette őket s megkérdezte: "Uraim, mit kell tennem, hogy üdvözljek?" "Higgy Jézus Krisztusban, és üdvözlpsz te is, a tieid is!" - válaszolták.”*

Ez azt jelenti: *„Te és a Feleséged, Te és a Gyerekeid és a Családod, Te és a Kollégáid. Hol a hited?”*

Az Apostolok Cselekedeteiben ez áll (ApCsel 2,38): *"Térjete meg - felelte Péter -, és keresztelkedjék meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűnei bocsánatára. És megkapjátok a Szentlélek ajándékát.”*

Csak a Szentlélek működése által kaphatnak az emberek egy mélyebb hitet JÉZUS KRISZTUSBAN.

A rómaiakhoz írt levélben olvassuk (Róm 10,13): *„Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözl.”*

Dicsérjétek az Urat!